

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200747
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6619200747.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyňa: P. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXXX/XB, XXX XX F., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 1.252,- EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5Csp/16/2019 - 293 zo dňa 11. apríla 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.252,- EUR v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj v závislom výroku o trovách konania - II. výrok p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým rozhodol o príslušenstve m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.252,- EUR od 15. 02. 2019 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni 1.252,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 1.252,- EUR od 15. 02. 2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Zároveň priznal žalobkyni aj náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí v prvom rade zaoberal právnym názorom, ktorý vyslovil odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 15CoCsp/8/2020 - 185 zo dňa 03. 06. 2020. Okresný súd, tak preskúmal námietku premlčania vznesenú žalovaným, a to aj s ohľadom na plynutie subjektívnej premlčacej doby. Mal za to, že nakoľko si žalobkyňa žalobou uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za platby uhradené žalovanému v období od 15. 02. 2016 do 07. 11. 2016, tak tieto neboli určite premlčané v objektívnej premlčacej dobe, nakoľko žaloba bola podaná na súd ešte dňa 11. 02. 2019. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby zistil na základe výsluchu žalobkyne, ktorá o skutočnosti, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na jej úkor dozvedela vo februári 2019, kedy navštívila advokátsku kanceláriu svojho právneho zástupcu a odovzdala mu všetky podklady k zmluve. Z uvedeného tak dospel k záveru, že námietka premlčania žalovaného nebola dôvodná.

3. Následne okresný súd pristúpil k preskúmaniu vecnej stránke veci, pričom vec právne posúdil podľa § 582 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 ods. 1, 2, § 37, § 39, §

40 ods. 1, § 456, § 457, § 458 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a) a b), a § 4 ods. 1 až 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). 4. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného bola dňa 06. 12. 2002 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Taktiež mal bezpochybné preukázané, že právny predchodca žalovaného uzavrel so žalobkyňou individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere určenú na nákup tovaru, avšak tento právny vzťah nebol predmetom konania. V rámci dojednania tohto záväzku bol právnym predchodcom žalovaného žalobkyňi vnútený aj iný úkon než ten, ktorý bol v danom okamihu v sfére jej záujmu. Podpisom vymienenej zmluvy sa žalobkyňa súčasne podpísala aj pod tú časť textu, ktorá sa týkala absolútne iného právneho vzťahu, a to revolvingového úveru. Podľa názoru okresného súdu nebola právnym predchodcom žalovaného dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto je táto absolútne neplatná. Tým viac, že existovali pochybnosti o skutočnej vôli konajúcej osoby (žalobkyne). Súd prvej inštancie považoval takúto úpravu zmluvy za úmyselne zmätočnú, v rozpore s § 4 ods. 2, 3 ZoSÚ, nakoľko hoci aj navonok spĺňala formálne stanovené podmienky, uvedením viacerých údajov v jednej zmluve spojených s poskytnutím jedného úveru s nejasnosťou ohľadom voľby podmienok, za ktorých má byť úver poskytnutý, predstavuje snahu obchádzať zákon. Nakoľko zmluva na základe ktorej si žalobca uplatnil svoj nárok v konaní je absolútne neplatná, vzniklo žalobkyňi právo domáhať sa od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia za nepremičané obdobie od 15. 02. 2016 do 07. 11. 2016 v sume 1.252,- EUR.

5. Zároveň žalobkyňi podľa ust § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „nariadenie“) priznal úrok z omeškania vo výške 8% nakoľko k omeškaniu došlo v rámci záväzkového vzťahu, ktorý vznikol pred 01. 02. 2013.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Keďže žalobkyňa bola v spore v celom rozsahu úspešná, priznal jej právo na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanému.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Žiadal zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že odvolací súd žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania, prípadne aby odvolaním napadnutý rozsudkom zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Uviedol, že žalobkyňa čerpala z predmetnej kreditnej karty počas viac ako 13 rokov. Napriek tomu žalobkyňa počas celého konania, počnúc od podania žaloby tvrdí, že jej bol tento úkon (revolvingový úver) vnútený, resp. že o zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nemala vedomosť. Tieto tvrdenia je však nútene vyhodnotiť v súlade s existujúcimi listinnými dôkazmi a dlhodobým konaním žalobkyne, ktorá dlhodobo, viac rokov po sebe, opakovaním čerpala z kreditnej karty bez toho, aby namietala akýkoľvek nedostatok vo svojej vôli alebo prejave vôle uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere. Až úhradou poslednej splátky dňa 08. 11. 2016 začala mať pochybnosti, a preto jej vedomosť o skutkových okolnostiach, rozhodujúcich pre podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, je zrejmá najneskôr počnúc od týchto pochybností, kedy mala začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Úhradou jednotlivých platieb žalobkyňa vedela, že splácala niečo, o čo nemala záujem, resp. o čom nevedela, že uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty; taktiež vedela o tom, akú výšku uhrádzala a kedy uhradila istinu t. j. kedy vrátila čerpanú čiastku. Zotrval tak na dôvodnosti ním vznesenej námietky premlčania. Poukázal na to, že k čerpaniu z kreditnej (úverovej) karty žalobkyňa nenútil, bolo na jej slobodnej a vážnej vôli, či bude z predmetnej karty čerpať alebo nie. Žalobkyňa čerpala z kreditnej karty počas viac ako 13 rokov. Vzhľadom na uvedené konanie žalobkyne nemôže obstať záver o vnútení úkonu revolvingového úveru. Bol toho názoru, že dôkazy potvrdzujú reálnu vôľu a záujem žalobkyne o revolvingový úver. V takom prípade sa žalobkyňa nemôže domáhať voči žalovanému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže plnenie poskytnuté žalobkyňou žalovanému sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje. Súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne právne posúdil. Priznanie sumy 1.252,- EUR s prísl. z titulu bezdôvodného obohatenia preto nemalo oporu vo vykonanom dokazovaní.

9. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správne potvrdiť a zároveň žiadala priznať plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Rozsiahlo sa vyjadriť k otázke plynutia premlčacej doby. Mala za preukázané, že vedomosť o bezdôvodnom obohatení získala najskôr až dňa 04. 02. 2019, pričom skorší dátum existencie bezdôvodného obohatenia žalobcom nebol v predmetnom konaní zo strany žalovaného doposiaľ nijako preukázaný. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočne preukázaná a nie len predpokladaná vedomosť. Skutočná vedomosť je taká, kedy sa žalobkyňa dozvedela také skutočnosti, ktoré jej umožnia uplatniť právo žalobou na súde. V tomto smere poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, ale aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.

III. ÚS 413/2013 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 02. 2011 sp. zn. 5Cdo/121/2009. Bola toho názoru, že žalovaný na prejednávany prípad aplikoval nesprávny výklad subjektívnej premlčacej doby, na základe čoho sa absolútne nezaoberal subjektívnou skutočnosťou - existenciou skutočnej vedomosti žalobkyne o existencii bezdôvodného obohatenia. Nesúhlasila s argumentáciou žalovaného o dostatku jej vôle uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere. Primárnym záujmom žalobkyne pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy bolo uzavrieť klasický úver, ktorý mal slúžiť na zaplatenie spotrebného tovaru. Sekundárny záväzok bol zakomponovaný v časti C), a to vopred pripravenej predtlačí, ktorú nemala možnosť ovplyvniť, nič do nej nemohla doplniť, vylúčiť, či zmeniť. Samotné obsahové znenie textu v časti „C“ svedčí iba o možnom a budúcom uzavretí záväzkového vzťahu. V tomto smere poukázala na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov.

10. Žalovaný zotrval na podanom odvolaní a svojom odvolacom návrhu. Poukázal na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 15CoCSp/8/2020 - 185. Nesúhlasil s právnym názorom žalobkyne vo vzťahu k začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá mala začať plynúť dňa 04. 02. 2019, t. j. momentom prvej porady so svojim právnym zástupcom, a to viac ako dva roky po tom, čo poslednýkrát zaplatila splátku z revolvingového úveru. Opätovne poukázal na samotné konanie žalobkyne, ktoré je v priamom rozpore s jej tvrdeniami, ktoré súdu predostierala počas celého predmetného sporu.

11. Žalobkyňa v odvolacej duplike zotrvala na svojom odvolacom návrhu. S tvrdeniami žalovaného absolútne nesúhlasila, a preto zotrvala na svojom podanom vyjadrení k odvolaniu ako aj na všetkých doterajších tvrdeniach obsiahnutých v iných jej písomných podaniach, ale aj na svojich ústnych prejavoch.

12. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil v časti I. výroku, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 1.252,- EUR v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v časti I. výroku, ktorým rozhodol o príslušenstve, rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 388 CSP zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, a ani zrušenie v tejto časti.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Okresný súd postupoval vecne správne, ak sa v prvom rade zaoberal otázkou premlčania, pričom postupoval s vysloveným právnym názorom v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu zo dňa 03. 06. 2020 a skúmal začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Za týmto účelom doplnil aj dokazovanie, a to predovšetkým výsluchom žalobkyne.

17. Prvoinštančný súd správne posúdil plynutie objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ, keď posudzoval jej plynutie od začiatku jednotlivých úhrad, ktoré boli vykonané v období od 15. 02. 2016 do 07. 11. 2016, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 11. 02. 2019, a teda úhrady splátok, ktorých vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa domáhala, v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby neboli premlčané. Rovnako posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby súdom prvej inštancie bolo správne. Pri určení začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré je bezúročné a bez poplatkov je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Odvolací súd poukazuje na to, že zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dotknutá osoba o bezdôvodnom obohatení dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slová vedieť, mal a mohol pritom obsahovať v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Dôležité podľa názoru odvolacieho súdu je, kedy sa dotknutá osoba v tomto prípade žalobkyňa dozvedela, že plniť nemala a nie kedy plnila. Žalobkyňa jednoznačne potvrdila, že sa o tom,

že sa na jej úkor niekto obohatil, resp. tým, kto sa na jej úkor obohatil, je žalovaný, dozvedela od svojho právneho zástupcu v roku 2019, a to po prvej porade s ním. Žalobkyňa následne udelila v ten istý deň svojmu právnomu zástupcovi plnú moc na zastupovanie, pričom od toho dátumu do podania návrhu na začatie konania ubehlo len niekoľko dní. Podľa názoru odvolacieho súdu pre začatie plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností a nie právne posúdenie veci. Teda nie okolnosti zo zmluvy, ale okolnosti z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia, teda že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia, príčinnej súvislosti medzi uvedenými dvoma okolnosťami. Teda nepostačujú pochybnosti, ale musí to byť skutočné dozvedenie sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.

18. Ďalšia odvolacia argumentácia žalovaného bola založená na spochybňovaní záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vôle žalovanej pri uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere.

19. Po oboznámení sa s listinou označenou Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 06. 12. 2002, ktorú uzavrela žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného sa odvolací súd zhoduje s názorom súdu prvej inštancie na jeho logicky sformulované vysvetlenie dôvodov k tomu, že z predmetnej listiny nie je možné dospieť k záveru o vzniku zmluvy o revolvingovom úvere odkazuje. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že mu je z rozhodovacej činnosti známy postup právneho predchodcu žalovaného, pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv v období, kedy práva spotrebiteľov neboli tak striktné sledované a kontrolované.

20. Zásada autonómie vôle je jednou z kľúčových zásad súkromného práva. Pri absencii danosti vôle právny úkon nemôže vzniknúť. Odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie, nemal pochybnosti o tom, že vôľa žalobkyne prejavená v listine zo dňa 06. 12. 2002 smerovala výlučne k tomu, aby jej bol poskytnutý úver 15.291,- Sk (507,57 EUR), ktorý mal za dohodnutých podmienok slúžiť na úhradu časti kúpnej ceny za tovaru v celkovej výške 16.990,- Sk (563,94 EUR). Pokiaľ mal žalovaný za to, že podpis žalobkyne sa nevzťahuje len na obsah záväzku, na základe ktorého bol žalobkyňi poskytnutý úver na nákup tovaru, ale aj na text predtlačenej v zarámovanej časti formulára pod písmenom C) s označením úverová karta, t.j. že podpisom žalobkyňa prejavila vôľu vstúpiť do ďalšieho záväzkového vzťahu, uvedené realite nezodpovedá. Žalobkyňa svojím podpisom mala odsúhlasiť vopred naformulovaného text obsahujúci aj niektoré z náležitostí iného právneho úkonu, ktorý v danom čase nebol vo sfére jej záujmu. Ak bolo pohnútkou žalobkyne získať úver na zakúpenie tovaru, ktorá pohnútkou ju viedla k uzatvoreniu zmluvy o úvere, pri predtlačenej formulári zmluvy nemala na výber, ak chcela úver získať, musela podpísať listinu obsahujúcu aj náležitosti návrhu na vznik iného právneho úkonu. Uvedené nasvedčuje nedostatku vôle žalobkyne vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalovaného než do toho, ktorý bol primárne vo sfére jej záujmu. Správne preto uzavrel súd prvej inštancie, že nedošlo k vzniku právneho úkonu - zmluve o poskytnutí revolvingového úveru. Z uvedeného dôvodu tak plnením žalobkyne na neplatný právny úkon sa žalovaný podľa § 451 ods. 1 OZ bezdôvodne obohatil a toto obohatenie musí žalobkyňi vydať, pričom výška bezdôvodného obohatenia nebola spornou. S ohľadom na uvedené tak námietky žalovaného o tom, že žalovaná plnila svoje povinnosti a splnila aj ďalšie podmienky boli irelevantné.

21. Odvolací súd však dospel k záveru, že je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť časť I. výroku rozsudku, a to v rozsahu priznanej výšky zákonného úroku z omeškania. Okresný súd nesprávne priznal žalobkyňi zákonný úrok z omeškania vo výške 8% v zmysle § 3 v spojení s § 10c nariadenia. V danom prípade nemohol aplikovať na predmetnú vec ust. § 10c nariadenia, nakoľko žalobkyňou uplatňovaný nárok nebol nárokom zo zmluvy, ktorá na viac bola absolútne neplatná, ale vyplýval z nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na jej úkor. Z uvedeného dôvodu tak má žalobkyňa právo na zákonný úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia. Nakoľko v zmysle § 3 nariadenia v znení platnom a účinnom v čase, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, bola výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola ku dňu 15. 02. 2019 vo výške 0%, tak odvolací súd priznal žalobkyňi voči žalovanému nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.252,- EUR od 15. 02. 2019 do zaplatenia.

22. Z uvedeného dôvodu odvolací súd postupom podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v časti I. výroku zmenil tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

23. Predmetom prieskumu bol aj závislý výrok o trovách konania. Odvolací súd síce zmenil časť I. výroku, avšak len v rozsahu výšky priznaného príslušenstva, čo nemalo žiaden vplyv na celkový úspech žalobkyne v konaní, a tak s ohľadom aj na vyššie uvedené v súlade s ust § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil v časti výroku I. vo vzťahu k povinnosti žalovaného zaplatiť žalovanú istinu, ako aj v závislom výroku o trovách konania II. výrok.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaný, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške, v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením.

25. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.